

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1652. usque ad annum 1662

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1779

VD18 90119185

§. 93. Censura Facultatis Theologicæ Lovaniensis contra quasdam Theses.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67372](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67372)

Sæc. XVII.
A. C. 1662.

§. XCIII.

Censura Facultatis Theologicæ Lovaniensis contra quasdam Theses.

*Argentre
Coll. Jud.
t. 3. p. 303.*

Non deerant quidam Medicæ Facultatis Professores, qui in Universitate Lovaniensi Cartesii systema circa naturam corporis traderent: cum autem Romani Inquisitores id ægerent ferrent, nullum non movebant locum, ut hanc novitatem eliminarent. Ea de re quidam Cardinalis Roma die decima Maji literas dedit ad quemdam Theologiæ Doctorem Lovaniensem, in quibus inter alia hæc habebat: *Miser Lovanii grassari Philosophiæ Cartesianæ errores, qui sensim ad Atheismum inducunt: insuper Hieronymus Vicius, qui in Belgio Nuntii Apostolici vices agebat, die prima Julii Bruxellis ad Facultatem liberalium artium epistolam dedit, in qua eam vehementer perstrinxit, quod Philosophiam Cartesianam juventuti Catholicæ adeo perniciosam tradi permetteret: nihilominus die nona Augusti Lovanii publice edebantur theses, in quibus Cartesianæ, ut tum vocabatur, hæresis continebatur: Re comperta mox idem Hieronymus die vigesima septima ejus-*

dem Mensis ad Universitatis Rectorem Sæc. XVII.
has dedit literas: A. C. 1662.

„Hortatus nuper fui venerandam
„Facultatem Artium, ut conaretur,
„Epicureis dogmatibus Cartesianæ phi-
„losophiæ obsistere, & antiquam Ari-
„stotelicam tueri doctrinam. Et ipsi
„quidem hortationem nostram plane
„lubentes amplexi, ita se facturos pro-
„miserunt. Licet autem monitum hoc
„pro omnibus generaliter, ac præfer-
„tim pro medicis sufficere putavimus,
„en! tamen prodeunt Theses cum im-
„pertinentibus, vigesima nona Augusti
„die mane propugnandæ in schola me-
„dica, in quibus non agnoscuntur in-
„corporibus, nisi motus, quies, situs,
„figura, & magnitudo: quod videtur
„sacrosanctum altaris Sacramentum sub-
„vertere: argumenta, quæ brutis as-
„serunt animam, non esse probabilia:
„Dubium esse, an vivant bruta: Nihil
„esse sub cælo novi (seposita anima ra-
„tionali) videlicet (prout intelligi puto
„ab Authore) nullas animas, nullas
„qualitates de novo produci, quia nul-
„la sunt. Omitto laudes, quæ Carte-
„sio attribuuntur.,

„Cum itaque gliscenti huic malo
„remedium apponi oporteat, sedulo
„commendo Dominationi Vestræ, ut
„statim adhibito theologorum, alio-

Uu 3

„rum-

Sæc. XVII. „rumque prudentium virorum Con-
 A. C. 1662. „filio discutiatur memoratas theses,

„quæ propositiones Cartesianis erroribus obnoxie in eis reperiuntur, vel theses ipsas, proscribere velit in totum, vel mandare, ut saltem propositiones, quæ Cartesii novitatem continent seu sapiunt, expungantur, præstantur in hoc Dominatio Vestra, & alma Universitas rem sanctissimo Domino nostro pergratam, quem de Vestra vigilantia, operaque docebo.

Accepta hac epistola Decanus ceteros Universitatis Doctores convocavit, eisque hæc theses sedulo examinandas tradidit, petens, ut quamprimum de iis suam proferrent sententiam. Hi ergo unanimi suffragio censuerunt, quasdam ex illis esse temerarias, toti antiquitati insultantes, profana novitate applaudentes, exoticas, in fide periculosas, intolerabiles; alias, ut falsas, injurias, præsumptuosas, Venerandæ antiquitati injurias, erroneas, veritati Catholicae fideique inimicas, conciliis adversas, scripturis sacris & principiis fidei dissentaneas. Alias quas ut insolenter superciliosas, doctibus contumeliosas, discipulis perniciosas, erroneas, scripturis, Conciliis, ac Patribus dissonas. Ipsum denique Thesum Corpore spurcitiis, atque illecebrosis sceditibus respersum, ut neutiquam illæ potuerint ad-

que præsentissimo multorum scandalo publice exponi, & in consertissimo omnigenorum auditorum confluxu evulgari, ac cunctis promiscue adventantibus distribui: addidit præterea eadem sacra Facultas, in Thesibus illis Cartesium non paucis alioquin erroribus sanitati fidei Christianæ dissonis obnoxium immerito extolli: errorum autem ipsius specimen subjunxit, his verbis:

Primo. Per substantiam nihil aliud intelligere possumus, quam rem, quæ ita existit, ut nulla alia indigeat ad existendum, & quidem substantia, quæ nulla plane re indigeat, unica, tantum potest intelligi, nempe Deus, alias vero omnes, nisi ope concursus Dei existere posse percipimus. Et postea possunt autem substantia Corporea, & mens sive substantia cogitans creata sub hoc communi conceptu intelligi, quod sint res, quæ solo Dei concursu egent ad existendum. Contra has propositiones sacra Facultas Theologica, hanc dedit censuram: ex eo consequens est, quod præter animam rationalem non detur ulla forma substantialis, ne quidem in brutis & plantis: quod etiam variis locis innuit.

Secundo. Omnino repugnat, dari accidentia realia, quia quidquid est reale, potest separatim ab omni alio subjecto existere, quidquid autem ita separatim potest existere, est substantia, non accidens. Nec refert,

U u 4

quod

Sæc. XVII.
A. C. 1662.

Sæc. XVII. quod dicatur, *accidentia realia non naturaliter, sed tantum per divinam potentiam a subjectis suis sejungi; nihil enim est aliud fieri naturaliter, quam fieri per potentiam Dei ordinariam, quæ nullo modo differt ab ejus potentia extraordinaria, nec aliud quidquam ponit in rebus, adeo ut, si omne id, quod naturaliter sine subjecto esse potest, sit substantia; quidquid etiam per quantitas extraordinariam Dei potentiam potest esse extra subjectum, substantia est dicendum, de his sic censuit Facultas Sacra. Ex hoc consequens est, non remanere accidentia panis & vini sine subjecto in Eucharistia.*

Tertio. *Extensio Corporis est attributum ejus naturam essentialique constituens.*

Quarto. *Cognoscimus præterea, hunc mundum sive substantiæ corporeæ Universalitatem nullos extensionis suæ fines habere.*

Quinto. *Hincque etiam facile colligi potest, atque omnino, si mundi essent infiniti, non posse non illos omnes ex una & eadem materia constare, nec proinde plures, sed unum tantum esse posse. Has propositiones omnes sacra Facultas damnavit.*

Sæc. XVII.
A. C. 1662.

§. XCIV.

*Tumultus Romæ contra Gallos
excitatus.*

Hoc item anno inutiles prorsus con-
 tentiones Alexandrum VII. Papam, Palat. in
vita Ale-
 Curiamque Romanam fatigabant, & xand. VIII.
pag. 614.
 quietem publicam in maximum disci-
 men mutuumque bellum pene addu-
 cebant: jam dudum enim instigante Demarets
Hist. p. 280.
Hode Hist.
 Mazarino inter Alexandrum Papam & de Louis
XIV. l. 25.
Eg 26.
 Ludovicum Franciæ Regem similtates Priorat. hist.
di Leop.
 fervebant, mortuo autem hoc Cardi-
 nale Rex cum hoc Pontifice in gratiam p. 2. l. 2.
p. 116.
 rediturus, Crequium Ducem Romam
 Legatum decrevit. Hic autem, ne
 dexteram cedere cogeretur, Piccolo-
 minium Apostolicum in Galliis Nun-
 tium visum ire ac valedicere recusabat:
 hujus obsequii neglectu irritatus Nun-
 tius, præmissis Romam literis Ducem
 tanquam elati animi Virum, suos vero
 comites velut homines morum licentia
 infames depingebat. Advenerat tan-
 dem Romam Crequius, quin tamen
 Pontificis Agnatos salutare vellet, nisi
 hi Legato in urbem solemnè pompa in-
 gressò obviam irent: Paulopost ante
 Palatium Farnesianum, quod Crequius
 incolebat, multi ad triremes damnati,
 a lictoribus ducebantur, ac quædam

Uu 5

vi-